

alt Fald indirekte givet Stødet til, at der blev sat et Arbejde i Gang for at skaffe de nødvendige Oplysninger, dette store Spørgsmaal vedrørende.

R. Nielsen: Ved forskellige tidligere Lejligheder har jeg udtalt Ønsket om, at det en Gang maatte blive til Virkelighed, at vi kom til at lovgive paa en saadan Vis, at det, som begyndte ved Alderdomsforsørgelsesloven, kom de Lag til Gode, der laa lige oven over — om jeg maa bruge dette Udtryk — dem, som paa deres gamle Dage blive understøttede ifølge Alderdomsforsørgelsesloven. Jeg har derfor, da dette Lovforslag blev lagt paa Tingets Bord, hilst det med Glæde, skønt jeg iøvrigt omtrent i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler sluttede med angaaende selve Lovforslaget. Dette tager i hvert Fald, hvad Grundtanken angaar, Sigte paa at hjælpe de Folk, der ere meget trængende og ikke i Stand til at hjælpe sig selv og dog sætte al Kraft ind paa at gøre det. Oprindeligt har jeg været en Modstander af al Pensionsvæsen ogsaa til Embedsmændene; men da det gennem Tiderne har vist sig, at al Modstand i denne Retning har været forgæves, ser jeg ikke rettere, end at man saa bør gaa den modsatte Vej og søge at pensionere alle. Det første og store — man kunde maaske sige det største — Skridt i den Retning skete ved Alderdomsforsørgelsesloven, idet man der om end paa en meget tarvelig Maade er kommen til at hjælpe dem, der trænge aller haardest; og det er jo Opgaven, naar man sysler med Lovgivningsarbejdet paa dette Omraade, at hjælpe dem, der trænge haardest, først. Jeg er ikke fuldt enig i den Tanke, der er kommen frem fra flere Sider, at dette eller lignende Lovforslag vilde gøre Alderdomsforsørgelsesloven overflødig. Det kan komme dertil, men det er ikke nødvendigt; hvorvidt det vilde være ønskeligt, skal jeg lade staa hen, det kan jo afgøres under den videre Forhandling. Som det ogsaa blev berørt af den ærede Ordfører, er det jo saaledes, at trods alle de Forsøg, der ere gjorte paa at ændre Alderdomsforsørgelsesloven, og trods al den Kritik, den har været Genstand for, er man dog hidtil bleven staaende ved det gamle. Som ogsaa nævnt af den ærede Ordfører er der i det sidste Aars-tid blevet holdt Møder af Kommunalraadene, og paa disse er man med Hensyn til de to Punkter i Loven, som særlig have været Genstand for Kritik, kommet til det

Resultat, at de egentlig ere rigtige, nemlig med Hensyn til Bestemmelserne om det fri Skøn og de ti Aar. Jeg har derfor ikke troet, at det er Spørgsmaal, som det egentlig er nødvendigt at drage med ind under Overvejelserne; men jeg har i og for sig ikke noget derimod. Jeg ser, som sagt, et stort Gode deri, at Forslaget nu vil drage Tanken hen paa at hjælpe de Folk, som ikke have ønsket at komme ind under Alderdomsforsørgelsesloven, men som paa den anden Side ikke have evnet fuldt ud at klare sig selv. Jeg har i min Stilling ved den jyske Husmandsforening haft Lejlighed til at se en hel Del af disse Folks Livsvilkaar. Jeg skal her nævne, hvad jeg her har nævnt tidligere med Hensyn til Medlemmerne af denne Forening. Det er Folk, hvis Livsvilkaar for Størstedelen ere saa langt nede som vel muligt, hvis de da skulle leve som selvstændige, fri og selvbevidste Borgere. Da nu Alderdomsforsørgelsesloven kom, vedtog de med stort Flertal, at de ikke vilde — hvad der jo laa saa nær at tænke — søge at samle Penge for at redde sig i de 10 Aar fra det 50de til det 60de Aar og saa gaa ind under Alderdomsforsørgelsen. Men de vilde derimod sørge for at redde sig hele Livet igennem, saa at de kunde sige, at de baade som arbejdskraftige og efter den Tid have været deres egne Forsørgere. Det har nu vist sig, at det vel har slaaget til for nogle Vedkommende, men at der ogsaa har været nogle, for hvem det har været over deres Magt.

Det har især været Grunden til, at jeg har taget Ordet i Dag, at jeg vil gøre en Henstilling til den højtærede Minister. I det foreliggende Forslag paa Side 4, § 10 A. 3., sidste Stykke, staar der en Passus, som lyder saaledes: „Indtægter, som den paagældende maatte have, hidrørende fra Brug af Husrum, Legat, Pension, privat Understøttelse o. lign., lades ude af Betragtning, for saa vidt deres aarlige Værdi tilsammen er under 100 Kr. for en enlig stillet Person og under 150 Kr. for et Ægtepar. Er Værdien større end disse Beløb, tages kun det overskydende med i Beregning“. Jeg indfrier derved et Paalæg, jeg flere Gange har faaet fra Husmandsforeningen om til rette Tid og Sted at søge om muligt at faa en ministeriel Kundgørelse til alle rette vedkommende, hvori tilkendegives et Ønske om — en Befaling i denne Retning kan maaske ikke ske — at man ved Uddelingen af Alderdomshjælp vil over for de her omtalte Foreningsmedlemmer ikke regne det lille